

Nr 33.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om upphävande av tillämpningen på landsbygden av vissa bestämmelser i 13 § av ordningsstadgan för rikets städer.

Genom Kungl. Maj:ts kungörelse av den 10 juni 1932 stadgas, att vissa bestämmelser i ordningsstadgan för rikets städer § 13 skola tillämpas för riket i dess helhet. Dessa bestämmelser gälla bland annat anmälningsplikten och polismyndighetens tillstånd för anordnandet av offentliga nöjestillställningar av olika slag. I denna kungörelse har givits landsfiskal enahanda befogenhet, som enligt nämnda paragraf är i fråga om stad tillagd polismyndighet därstädes.

Erfarenheten har emellertid visat, att tillämpningen av dessa bestämmelser i praktiken har blivit olika i städer och på landsbygden. På landsbygden hava myndigheterna ransonerat och begränsat tillstånd för offentliga fester, baler och dylikt, så att arbetarnas ekonomiska föreningar, folketshusföreningar och folkparksföreningar, vilka i stor utsträckning hava varit beroende av inkomster av fester och baler, hava kommit till ekonomiska svårigheter. Tillämpningen av ordningsstadgan för rikets städer även på landsbygden har således verkat skadligt och förhindrat arbetarnas och böndernas organisationssträvanden. Landsbygdens folk bör lämnas samma rätt som städernas folk att finansiera sina samlingslokaler genom att landsfiskalernas många gånger godtyckliga begränsning av inkomstbringande nöjestillställningar upphäves.

På grund av det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen beslutar upphäva tillämpningen på landsbygden av de i Kungl. Maj:ts kungörelse av den 10 juni 1932 omnämnda vissa bestämmelser i ordningsstadgan för rikets städer.

Stockholm i januari 1937.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

S. Rönn-Christiansson.

H. Hagberg.

Knut Senander.
